

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114216334
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4114216334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci žalobkyne: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. K. 5, XXX XX U., právne zastúpená JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom, so sídlom Záhorácka 11/A, 901 01 Malacky, proti žalovanému: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. W. XX, XXX XX B., o zaplatenie sumy 195.386,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 14C/103/2014-451 zo dňa 17. decembra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplatenia istiny vo výške 107.500,-Eur a v časti úroku z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 94.500,-Eur od 06.11.2013 do zaplatenia potvrdzuje.

Vo zvyšnej vyhovujúcej časti istiny 33.000,-Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny, úrokov z omeškania z priznanej istiny 13.000,-Eur a výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec v týchto častiach vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v Nitre (ďalej len „prvoinštančný súd“) v záhlaví označeným rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 140.500 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 94.500 eur od 06.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 23.000 eur od 12.11.2013 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 23.000 eur od 21.03.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 44 %.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. 657, § 56, § 451 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.3. Konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.05.2014 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 195.386,28 eura titulom poskytnutých pôžičiek dôvodiac tým, že so žalovaným sa zoznámili v roku 2010 a nadviazali aj osobný vzťah a následne mu poskytla viacero pôžičiek v úhrne žalovanej sumy. K jednotlivým bodom žaloby uviedla, že v prvých bodoch sú pôžičky, kde vyberal buď sám žalovaný z jej účtu alebo sa uskutočnili prevodom na jeho účet.

1.4. Jednotlivé pôžičky špecifikovala nasledovne:

bod 1 žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 16.11.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 20.000 eur za účelom zaplatenia spoluvlastníckeho podielu žalovaného v 1/2 na pozemku parc.č. XXXX/X o výmere 864 m² zapísaného na LV č. XXXX v k.ú. I.. Žalovaný vybral sumu z osobného účtu žalovanej v ten deň. Pri ústnej zmluve boli prítomní N.. H. T. a T. T.. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil.

Žalobkyňa dňa 09.09.2013 žiadala od žalovaného podpísanie dlhu vrátane uvedenej sumy, na základe čoho žiadala vrátenie peňazí. Žalobkyňa vyzvala žalovaného i písomne dňa 03.11.2013 poštou aj e-mailom dňa 04.11.2013,

bod 2 žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 09.08.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 2.000 eur za účelom úhrady bežných nákladov žalovaného. Pôžička bola realizovaná formou prevodu z bežného účtu žalobkyne na účet žalovaného. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie (zaslanej elektronicky dňa 10.11.2013 a poštou dňa 11.11.2013. Pôžička bola realizovaná z jej účtu na účet žalovaného.

bod 3 žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 09.08.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 70.500 eur na účel kúpy motorového vozidla Porsche Cayenne Modell 2012, ŠPZ NR XXX GK, ktoré boli prevziať v Nemecku žalobkyňa, jej brat a žalovaný. Podstatnú časť peňazí poskytli matka a otec žalobkyne. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou). Žalovanému sa už kazilo auto a jej rodičia chceli, aby jazdila na bezpečnom aute. Z iniciatívy žalovaného vybrali vozidlo, ktoré išli prevziať do Nemecka. Deň predtým jej rodičia poskytli sumu 70.500 eur a ona, jej brat a žalovaný šli vozidlo kúpiť. Vozidlo malo to byť pre nich obidvoch, lebo plánovali spoločnú budúcnosť, ale napísali ho na žalovaného. Vozidlo od neho žiadala. Ich vzťahy sa na jar 2013 zhoršili. Pôsobila u neho do októbra 2013 ako koncipientka, ale septembri 2013 už celkom nadobudla dojem, že peniaze, ktoré jej sľuboval vrátiť, nemá. Potom 09.09.2013 ho požiadala, aby jej vrátil vozidlo a aby sa dohodli aj na konkrétnom dátume vrátenia ostatných peňazí

bod 4 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 19.04.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 2.500 eur na účel kúpy zabezpečovacieho zariadenia do vozidla Porsche (bod 3 žaloby), žalovaný uvedenú sumu vybral z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou),

bod 5 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 02.05.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 1.500 eur podľa slov žalovaného na účel poistenia vozidla Porsche, žalovaný vybral uvedenú sumu z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou),

bod 6 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 03.05.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 1.000 eur podľa slov žalovaného na jeho nešpecifikované náklady, žalovaný vybral uvedenú sumu z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou), Finančné prostriedky - na pôžičky pod bodmi 4 - 6 vyberal žalovaný priamo z jej účtu, pri týchto výberoch mali dohodu, že žalovaný jej vždy povedal, že ide vybrať peniaze na niečo konkrétne, opýtal sa ma či môže, ja som ona dala súhlas. Či to bolo skutočne na ním uvádzané veci nevedela potvrdiť.

bod 7 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 08.07.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 2.500 eur podľa slov žalovaného na účel úhrady jeho nákladov vkladom na účet žalovaného a jeho matky dňa 08.07.2011, a to suma 1.500 eur na účet žalobcu a suma 1.000 eur na účet RK Consulting - matka žalovaného. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil Táto suma bola vložená na účet žalovaného a jeho matky.

bod 8 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 20.07.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 5.000 eur podľa slov žalovaného na jeho životné náklady, žalovaný vybral uvedenú sumu z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou).

bod 9 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 07.03.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 23.000 eur podľa na kúpu bytu č. X zapísaného na LV č. XXXX v k.ú P., toho času vo vlastníctve matky žalovaného H. W.. Zmluvné strany sa dohodli, že byt v krátkej dobe predajú. Žalovaný sa niekoľkokrát vyjadril, že hneď po predaji bytu uhradí žalobkyni všetky svoje záväzky. Výber prostriedkov sa konal dňa 07.03.2011 z účtu žalobkyne. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 11.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou),

bod 10 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 14.08.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 6.500 eur podľa slov žalovaného na jeho náklady, žalovaný vybral uvedenú sumu z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou).

bod 11 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 1.600 eur podľa slov žalovaného na jeho náklady, žalovaný vybral uvedenú sumu z účtu žalobkyne v ten deň. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil aj napriek výzve na plnenie zo dňa 04.11.2013 (zaslanej elektronicky aj poštou). Výbery pod bodmi 8 - 11 robil žalovaný.

bod 12 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 15.10.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 13.000 eur podľa slov žalovaného na ručiteľský záväzok žalovaného, uvedenú sumu prevzal žalovaný v hotovosti od žalobkyne, e-mailom zo dňa 18.10.2011 s textom " Zajtra ti donesiem peniažky, čo si mi dala" verifikuje uvedené. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. Pôžičku odôvodnil tým, že vystupuje ako ručiteľ jeho príbuznej, ktorá neplatí dlh a ide po ňom exekútor, preto mu sumu 13.000 eur požičala.

bod 13 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 16.10.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 400 eur podľa slov žalovaného na jeho náklady, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti, čo verifikuje e-mail z 18.10.2011. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 14 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 31.10.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 250 eur podľa slov žalovaného na jeho náklady, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. Potom mu požičala finančné čiastky v hotovosti uvedené pod bodom 13,14 na jeho bežné náklady a keďže mu to už bolo trápne, tak jej poslal e-mail, že donesie papier na tieto peniažky, čo sa nestalo.

bod 15 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.01.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 13.000 eur podľa slov žalovaného na ručiteľský záväzok žalovaného, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti, výber z účtu žalobkyne bol uskutočnený dňa 10.01.2012. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. Aj v tomto prípade jej povedal, že musí splatiť ručiteľský záväzok, sumu som mu poskytla v hotovosti. Jednotlivé požičané sumy si zapisovala.

bod 16 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 16.03.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 300 eur podľa slov žalovaného na úhradu jeho nákladov, výber z účtu žalobkyne bol uskutočnený dňa 19.03.2013 v Nitre. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 17 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 12.06.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 200 eur podľa slov žalovaného na jeho náklady, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti, výber z účtu žalobkyne bol uskutočnený dňa 12.06.2012. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 18 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 09.09.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 4.000 eur podľa slov žalovaného na opravu VW Touareg, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. V oboch prípadoch išlo o finančné čiastky na bežné náklady - kúpu potravín a pod. pre žalovaného, peniaze vybrali spolu z bankomatu

bod 19 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 06.10.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 4.000 eur podľa slov žalovaného na opravu VW Touareg, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 20 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 07.11.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 5.000 eur podľa slov žalovaného na opravu VW Touareg, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 21 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.06.2011 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 3.500 eur podľa slov žalovaného na pneumatiky na vozidlo VW Touareg, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012

žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. Čiastky uvedené pod bodmi 18-21 poskytla žalovanému v hotovosti, v tom období sa mu začalo kaziť auto a tvrdil, že nemá peniaze na jeho opravu.

bod 22 žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 07.02.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 2.000 eur na systém ASPI pre advokátske účely, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. V tom čase urobila rigoróznú skúšku a ako darček od rodičov sa zakúpil program Aspi. Pretože to bolo pre advokátov výhodnejšie, bol zakúpený pre žalovaného ako advokáta. Peniaze jej dala jej matka jej tieto dali žalované, aby on zakúpil Aspi.

bod 23. žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 09.02.2012 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 2.000 eur podľa slov žalovaného na pneumatiky, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 24. žaloby: Na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 21.05.2013 prenechala žalobkyňa žalovanému sumu 5.000 eur podľa slov žalovaného na pneumatiky, žalovaný prevzal uvedenú sumu v hotovosti. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil,

bod 25. žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 14.06.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 1.772 eur na účely zaplataenia dovolenky v Turecku za žalovaného a jeho matku po 886 eur. Pôžička bola realizovaná formou prevodu z bežného účtu žalobkyne na účet žalovaného. Suma 1.772 eur bola uhradená na základe objednávky. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. K týmto pôžičkám uviedla, že peniaze poskytla s matkou žalovanému. Potom si povedali dosť a išlo sa kúpiť vozidlo Porsche do Nemecka.

bod 26. žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 05.12.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 1.200 eur na zakúpenie darčekovej poukážky na členstvo v GOLD golfovom klube. Žalobkyňa osobne vyplatila uvedenú sumu dňa 06.01.2012 v spoločnosti GOLF and COUNTRY CLUB. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil., K pôžičke predložila príjmový pokladničný doklad. Keďže to bola väčšia suma, žalovaný sľúbil, že ju vráti.

bod 27. žaloby: Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 19.12.2011 ústnu zmluvu o pôžičke na sumu 964,28 eura za účelom úhrady pánskej košeľe, kravaty a obleku zn. Hugo BOSS pre žalovaného, suma bola vyplatená z účtu žalobkyne. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá tak, že si do konca roka 2012 žalovaný vybaví úver a žalobkyni vyplatí všetky pôžičky, žalovaný peniaze nevrátil. K tomu uviedla, že boli v Paríži a žalovaný si chcel zakúpiť značkové oblečenie, preto mu poskytla peniaze z karty, nakoľko on ako vždy, žiadne nemal.

1.5. Žalobkyňa uvádzala, že peniaze poskytnuté v hotovosti boli buď jej alebo ich mala od rodičov. Niektoré mala v hotovosti alebo ich vybrali z banky. Ku kúpe pozemku v I., ktorí kúpili so žalovaným do podielového spoluvlastníctva uviedla, že mali stavať rodinný dom. Túto stavbu začali realizovať, kým boli spolu, robili sa základy. Robili sa aj búracie práce, ktoré zaplatila ona a jej rodina, nakoľko na pozemku bol záhradný domček, ktorý museli zbúrať, aby mohli stavať. Termín splatnosti pôžičiek pôvodne nebol dohodnutý, resp. bol určený tak, že žalovaný pôžičky vyplatí, keď bude mať dostatok finančných prostriedkov. Nakoľko si však povinnosti z pôžičiek neplnil, doba splatnosti sa ústnou dohodou dohodla tak, že všetky pôžičky sa vyplatia z úveru, ktorý si žalovaný vybaví do konca roka 2012. Preto posledná dohoda riadi celú dobu splatnosti, žalovaný je v omeškaní od 01.01.2013.

1.6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú. Vzhľadom k rozsahu žaloby požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 15 dní. Svoje vyjadrenie ale nedoplnil, podstatné skutkové tvrdenia predložil až dňa 19.11.2018, v deň pojednávania, keď sa malo pristúpiť k záverečným rečiam, pričom žaloba mu bola doručená dňa 19.03.2015.

1.7. Žalobkyňa na pojednávaní vypovedala, že sa spoznala so žalovaným cez internet v roku 2010. Postupne zistila, že jeho výdavky sú vyššie ako príjmy. Ako sa zblížovali, požičiavala mu rôzne sumy peňazí; žalovaný vždy hovoril, že jej vráti peniaze buď z predaja z bytu alebo si koncom roku 2012 zoberie úver, čo sa nestalo. Potom bola aj u neho zamestnaná ako advokátska koncipientka, na tomto súde je vedené konanie o nevyplatenú mzdu z jej strany ako aj zo strany jej kolegu. K pôžičkám uviedla, že prvá pôžička vo výške 23.000 eur bola na kúpu bytu vo P., žalovaný hovoril, že ide o lepšiu investíciu,

že ho predajú a vráti jej peniaze. Dôverovala mu, nakoľko sa navštevovali aj s rodinami. Peniaze vybrala z účtu a odovzdala ich žalovanému za prítomnosti jej matky, jeho matky a jej brata. Potom túto sumu vyplatil v V. predávajúcej, ona čakala v aute. Vlastníctvo bytu však prešlo na matku žalovaného a peniaze jej vrátené neboli. Aj pri ďalších pôžičkách sa žalovaný vyhovára, že jej ich vráti z predaja tohto bytu. K ďalšej pôžičke došlo, keď ju a jej matku zobral žalovaný s jeho matkou do I. a ukázal im pozemok, na ktorom chcel odporca stavať, ale nemal peniaze. Preto mu poskytla 20.000 na jeho polovicu, pozemok kúpili každý v spoluvlastníckom podiele 1/2. V tom čase bol žalovaný disponentom s jej účtom a túto čiastku si vybral. Ani táto suma nebola vrátená. Jej rodičia, žalovaný a jeho matka absolvovali dovolenku v Turecku s tým, že žalovanému a jeho matke tento zájazd zaplatila a tiež jej povedal, že dodatočne jej to vráti. Bola to spoločná dovolenka, bol to medzi nimi taký konsenzus. Vedela, že žalovaný nemá peniaze na jej zaplatenie, preto som mu navrhol, že môže ísť s nami, aj keď rezort vyberal on.

1.8. Žalovaný na pojednávaní poprel v celom rozsahu skutočnosti uvedené v žalobe. Potvrdil, že robil výbery z účtu žalobkyne, ktoré sú v žalobnom návrhu s prílohami zdokladované, tiež jeho výbery a že mal dispozičné právo k účtu navrhovateľky. Potvrdil prijatie niektorých finančných hotovostí. Poprel pravdivosť tvrdenia, v bode 9, keď kupujúcim od začiatku bola jeho matka, taktiež pôžičku za oblečenie v dobe 27. Uviedol, že platil hotel, cestu a ďalšie výdavky a výdaje za členstvo uvedené v bode 26 boli darom.

1.9. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX v k.ú I., obec I., parcely registra "C", parc.č. XXXX/X o výmere XXX m² - záhrady, každý v podiele X/X, na základe kúpnej zmluvy, vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. V 6929/11 - 261/11. Predmetnú nehnuteľnosť mal žalovaný predtým vo výlučnom vlastníctve, túto predal na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.2011 uzatvorenej s Ing. X. W. ako kupujúcim za kúpnu cenu 38.880 eur, ktorú mal kupujúci vyplatiť žalovanému ako predávajúcemu v hotovosti pred uzatvorením zmluvy. Žalovaný nadobudol 11.04.2012 vozidlo Porsche Cayenne za kúpnu cenu 75.000 eur.

1.10. Žalovaný vybral v hotovosti v pobočke banky z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX vedeného v O. banke, a.s. dňa XX.XX.XXXX sumu 20.000 eur, dňa 19.04.2012 sumu 2.500 eur, dňa 02.05.2012 sumu 1.500 eur, dňa 03.05.2012 sumu 1.000 eur, dňa 20.07.2012 sumu 5.000 eur, dňa 14.08.2012 sumu 6.500 eur, dňa 24.05.2012 sumu 1.600 eur. Ďalej boli z účtu žalobkyne vybraté peňažné prostriedky dňa 10.01.2012 v sume 13.000 eur, dňa 19.03.2012 v sume 300 eur a dňa 12.06.2012 v sume 200 eur.

1.11. Žalobkyňa s matkou a otcom, so žalovaným a jeho matkou boli v čase od 08.07.2011 do 15.07.2011 na dovolenke v Turecku, cena pobytu na jednu osobu predstavovala sumu 886 eur. Z účtu žalobkyne bol dňa 19.12.2011 platený nákup v hodnote 964,28 eura (oblek, košeľa a kravata). Žalobkyňa uhradila žalovanému ročné členstvo v klube GOLF & COUNTRY CLUB Black&White na rok 2012 v sume 1.200 eur. Mailom zo dňa 18.10.2011 žalovaný oznámil žalobkyňi, že jej zajtra donesie papier na peniažky, ktoré mu dala.

1.12. Z príjmových dokladov vystavených spoločnosťou BLATAR s.r.o. vyplýva, že spoločnosť prijala v hotovosti od žalobkyne a žalovaného dňa 20.07.2012 sumu 5.000 eur, dňa 14.08.2012 sumu 6.500 eur a dňa 21.12.2012 sumu 2.000 eur, za stavebné práce na základe zmluvy o dielo uzatvorenej medzi spoločnosťou ako zhotoviteľom a žalobkyňou a žalovaným ako objednávateľom.

1.13. Výzvou zo dňa 03.11.2013 zaslanou poštou a mailom dňa 04.11.2013 žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie sumy 20.000 eur (bod 1 žaloby), sumy 70.500 eur (bod 3 žaloby), sumy 2.500 eur (bod 4 žaloby), sumy 1.500 eur (bod 5 žaloby), sumy 1.000 eur (bod 6 žaloby), sumy 5.000 eur (bod 8 žaloby), sumy 6.500 eur (bod 10 žaloby), sumy 1.600 eur (bod 11 žaloby). Výzvou zo dňa 10.11.2013 zaslanou poštou a mailom žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie sumy 2.000 eur (bod 2 žaloby), sumy 23.000 eur (bod 9 žaloby).

1.14. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel. Poukázal na to, že žalovaný v prvotnom vyjadrení poprel žalobu len všeobecne. Na prvom pojednávaní dňa 20.01.2016 uviedol, že robil výbery z účtu žalobkyne, na základe čoho ich mal robiť však uviesť nechcel, potvrdil, že mal dispozičné právo k účtu a že mu boli poskytnuté prostriedky v hotovosti ako sú uvádzané v žalobe, ale nie v celom rozsahu. Medzi stranami nebol sporný vyber peňažných prostriedkov žalovaným z účtu

žalobkyne. Sporný bol účel poskytnutia týchto prostriedkov, resp. dôvod výberu, rovnako aj poskytnutie niektorých súm v hotovosti. Žalovaný v zásade namietal, že by došlo k pôžičke (toto tvrdenie predložil v priebehu konania), namietal, že mal dostatok prostriedkov na kúpu pozemku aj bytu (z predaja pozemku v I.) a že sumy 5.000 eur a 6.5000 eur vybraté z účtu žalobkyne vyplatil na pokyn žalobkyne za stavebné práce na spoločnej stavbe.

1.15. Súd mal za preukázanú pôžičku na kúpu vozidla Porsche Cayenne V6 3.0 TDI Diesel 8G v sume 70.500 eur, vozidlo bolo kúpené dňa 11.04.2012. Z výsluchu svedkov (matky, otca, brata žalobkyne a p. X.) vyplýva, že sumu 40.000 eur zabezpečila matka žalobkyne a sumu 30.000 eur otec žalobkyne. Tí zhodne vypovedali, že túto sumu dali žalobkyni (ako pôžičku), žalobkyňa odovzdala sumu 70.500 eur žalovanému v hotovosti v Senci, teda žalobkyni svedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Svedkovia rovnako potvrdili, že malo ísť o pôžičku a že žalovaný potvrdil, že peniaze vráti. Výpovede svedkov boli v podstatných tvrdeniach konzistentné, ak sa odlišovali, tak len v nepodstatnej časti.

1.16. V súvislosti s vozidlom Porsche mal súd preukázané aj poskytnutie pôžičky na zabezpečovacie zariadenie 2.500 eur (bod 4 žaloby) a poistenie 1.500 eur (bod 5 žaloby). Žalovaný tieto sumy vybral z účtu žalobkyne (dňa 19.04.2012 sumu 2.500 eur a dňa 02.05.2012 sumu 1.500 eur). Matka žalobkyne potvrdila, že žalovaná tieto položky hradila. Rovnako tvrdeniu žalobkyne nasvedčuje aj časová súvislosť po kúpe vozidla. Tvrdenie svedkyne (matky žalovaného), že ona platila poistenie vozidla, nebolo zo strany žalovaného preukázané, resp. podporené iným dôkazom.

1.17. Súd mal preukázané poskytnutie pôžičky na byt vo P. v sume 23.000 eur. Žalobkyňa aj svedkyňa (matka žalobkyne) zhodne uviedli, že išlo o prvú pôžičku. Pôžičku potvrdil aj svedok - brat žalobkyne s tým, že žalovaný chcel byt kúpiť, potreboval naňho peniaze s tým, že potom ho so ziskom predá. Potvrdil, že sumu odovzdala žalovanému žalobkyňa, čím je daná je aktívna vecná legitímácia (aj keď vo výzve na plnenie zo dňa 10.11.2013 je tvrdené, že išlo o spoločnú investíciu žalobkyne a jej matky, toto preukázané nebolo, naopak z dokazovania vyplynulo, že suma bola vybratá z účtu a žalobkyňou odovzdaná žalovanému. Byt sa mal prerobiť a predať, poskytnutá suma 23.000 eur mala byť vrátená žalobkyni a vyplatené aj iné dlhy žalovaného voči žalobkyni, čo potvrdila matka žalobkyne. Peniaze mali byť poskytnuté v byte žalovaného. Súd tento právny vzťah posúdil ako zmluvu o pôžičke, pretože sú naplnené jej pojmové znaky, a to dočasné odovzdanie peňažných prostriedkov dlžníkovi, ktorý sa zaviazal, že tieto vráti. Na platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje presné určenie doby vrátenia predmetu pôžičky, postačuje záväzok dlžníka tento predmet vrátiť veriteľovi. Preto postačoval záväzok žalovaného, že prostriedky vráti z následného predaja bytu. Nie je podstatné, že byt nadobudla matka žalovaného (žalobkyňa sama tvrdila, že nevedela, že má byt byť kúpený pre matku žalovaného). Tvrdenie žalovaného, že na kúpu bytu boli použité prostriedky získané predajom pozemku v I. zmluvou zo dňa 02.02.2011 nebolo podložené, teda nebolo preukázané že žalovaný disponoval v tom období potrebnou sumou, ani nebolo preukázané, že mu kúpna cena za pozemok v I. bola vyplatená (napr. príjmovým dokladom), preto jeho obrana neobstojí.

1.18. Súd mal za preukázané aj poskytnutie pôžičky na kúpu podielu žalovaného k pozemku v I. v sume 20.000 eur. Bolo preukázané, že žalovaný tieto prostriedky vybral z účtu žalobkyne. Skutočnosť, že išlo o pôžičku, potvrdili svedkovia (matka a brat žalobkyne). Ku kúpe pozemku došlo z iniciatívy žalovaného, mal už v Lehote pozemok, kúpou ho chcel zväčšiť.

1.19. Ďalej mal súd preukázané poskytnutie prostriedkov na ručenie v sume 13.000 eur. Táto suma s rovnakým účelom poskytnutia je v žalobe uvedená dvakrát, a to v bode 12 a 15. Skutočnosť, že žalobkyňa poskytla sumu 13.000 eur žalovanému na ručiteľský záväzok za jeho krstnú mamu potvrdili matka aj brat žalobkyne, avšak obaja potvrdili len jednorazové poskytnutie pôžičky. Žalovaný mal uviesť, že prostriedky vráti. Matka si účel ďalšej pôžičky v sume 13.000 eur nepamätala, ak by žalobkyňa takúto značnú sumu poskytla dvakrát, je logické, že svedkyňa by mala o tom vedomosť (keď mala vedomosť o nižších sumách). Jedna suma mala byť odovzdaná žalovanému v hotovosti 10.01.2012, v ten deň sa uskutočnil aj výber z účtu žalobkyne v takejto sume. Druhá suma mala byť odovzdaná dňa 15.10.2011 žalovanému, čo mal potvrdzovať mail z 18.10.2011, avšak z obsahu mailu nevyplýva, o aké prostriedky sa malo jednať. Keďže svedkovia potvrdili len jedno poskytnutie pôžičky tento účel, súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti 13.000 eur, nie však vo zvyšnej časti 13.000 eur.

1.20. Výpovede svedkov sčasti preukázali aj poskytnutie prostriedkov na opravu vozidla žalovaného VW Touareg v bodoch 18 - 21 žaloby (4.000 eur dňa 09.09.2011, 4.000 eur dňa 06.10.2011, 5.000 eur dňa 07.11.2011 a 3.500 eur dňa 10.06.2011) a kúpu pneumatík v bode 23 žaloby (2.000 eur dňa 09.02.2012) platené v hotovosti. Pôžičky na opravu auta potvrdila matka (asi v sume 20.000 eur) a brat žalobkyne (približne v sume 10.000 eur), ktorý spolu so žalovaným bola aj v pneuservise. Súd považoval za preukázaný rozsah pôžičky v sume potvrdenej oboma svedkami, teda v sume 10.000 eur, zvyšok preukázaný nebol (8.500 eur). Požičiavanie súm na vozidla žalovaného potvrdil aj otec žalobkyne ako svedok, sumu však uviesť nevedel. Závazok žalovaného vrátiť peniaze potvrdil brat žalobkyne (vypovedal, že žalovaný stále hovoril, že peniaze vráti).

1.21. Súd tak mal preukázanú sumu pôžičiek 140.500 eur, ktorú žalobkyňi priznal (70500+2500+1500+23000+20000+13000+10000).

1.22. Ostatné hotovostné pôžičky súd nemal za preukázané. Tvrdenie svedkyne (matky), že bola pri každej hotovostnej pôžičke nie je hodnoverné (nevedela napríklad presne, ktoré sumy boli platené v hotovosti a ktoré vyberané z účtu, resp. jej niektoré tvrdenia boli neurčité), preto bez podporného iného dôkazu jej výpoveď v tejto časti tvrdenia žalobkyne nepreukazuje. Pôžičky v bodoch 16 a 17 (300 eur a 200 eur) mali byť vyberané spoločne žalobkyňou a žalovaným, nebolo tvrdené, že tu bola prítomná aj matka žalobkyne, táto si na to ani nepamätala. Obdobná argumentácia platí aj k sumám 400 eur (bod 13) a 250 eur (bod 14), ktoré mali byť poskytnuté na náklady žalovaného, toto tvrdenie nebolo hodnoverné podložené (nemožno mať za preukázané tieto tvrdenia len na základe vyjadrenia svedkyne, že ak to bolo platené v hotovosti, bola pri tom). Žalobkyňa nepreukázala, že žalovanému poskytla sumu v hotovosti 5.000 eur na pneumatiky dňa 21.05.2013 (bod 24 žaloby), keď je toto tvrdenie v rozpore s výpoveďou matky žalobkyne o tom, že poskytnutá suma v máji 2013 mala byť použitá na opravu brzd vozidla Porsche. Ani iné dôkazné prostriedky tvrdenie žalobkyne nepreukázali.

1.23. Súd nepovažoval žalobu za dôvodnú v bode 8 žaloby v sume 5.000 eur a v bode 10 žaloby v sume 6.500 eur, ktoré žalovaný vyberal z účtu žalobkyne (dňa 20.07.2012 sumu 5.000 eur a dňa 14.08.2012 sumu 6.500 eur). Podľa tvrdenia žalobkyne tieto sumy mali byť použité na úhradu nákladov žalovaného. Žalovaný však preukázal, že takéto sumy boli vyplatené zhotoviteľovi diela v deň ich výberu (za práce na rodinnom dome - č.l. 24 - 241 spisu). Tvrdenia žalobkyne, že ide o iné sumy, ktoré do pôžičiek nezaráta, neobstoja, pretože by musela preukázať, že rovnaké sumy žalovaný vyberal ešte raz v ten istý deň.

1.24. Súd nemal preukázané poskytnutie pôžičky v bode 7 žaloby v sume 2.500 eur. Časť sumy 1.000 eur bola poskytnutá na účet matky, pri absencii iných dôkazov z uvedeného vyplýva, že žalovaný v tejto časti nie je pasívne vecne legitimovaný. K sume 1.500 eur prevedenej na účet žalovaného, súd konštatuje, že žalobkyňa tejto prevod nepreukázala, z vykonaných dôkazov ani nevyplýva, že malo ísť o pôžičku.

1.25. Súd nemal preukázané poskytnutie pôžičky 1.772 eura na dovolenku (bod 25 žaloby), keď z predložených dôkazov vyplýva, že dovolenku objednával otec žalobkyne a platila ju matka žalobkyne (v zmysle jej svedeckej výpovede). Nie je tak daná aktívna vecná legitimácia žalobkyne. Rovnako súd nemal preukázané poskytnutie pôžičky na oblečenie, ktoré bolo zakúpené žalovanému dňa 19.12.2011 z účtu žalobkyne v sume 964,28 eura (bod 27 žaloby). Žiaden iný dôkazný prostriedok nepodporoval tvrdenie, že žalovaný sa zaviazal prostriedky vrátiť, preto len úhrada za nákup toto nepotvrzuje. Ak by aj išlo o bezdôvodné obohatenie (titulom plnenia bez právneho dôvodu), vzhľadom na vznesenú námietku premlčania tento nárok nie je možné priznať, pretože žaloba bola podaná až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dňa 30.05.2014 (táto uplynula dňa 19.12.2013, keďže žalovaná sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil, dozvedela zaplatením kúpnej ceny dňa 19.12.2011).

1.26. Súd nemal preukázané, že suma 2.000 eur prevedená na účet žalovaného dňa 09.08.2011 (bod 2 žaloby), suma 1.000 eur, ktorú vybral žalovaný z účtu žalobkyne dňa 03.05.2012 (bod 6 žaloby) a suma 1.600 eur, ktorú vybral žalovaný z účtu žalobkyne dňa 24.05.2012 (bod 11 žaloby), boli pôžičkami, túto skutočnosť priamo nepotvrdili žiadne dôkazy ani svedkovia. Ak teda nie je preukázaný dôvod poskytnutia súm, ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré však nemožno z dôvodu vznesenej námietky premlčania priznať (subjektívna premlčacia doba na uplatnenie práva uplynula dňa 09.08.2013, dňa 03.05.2014 a dňa 24.05.2014, teda pred podaním žaloby).

1.27. Súd nemohol priznať žalobkyni sumu 2.000 eur poskytnutých na program ASPI (bod 22 žaloby), pretože samotné skutkové tvrdenia žalobkyne sú rozporné, keď v žalobe uvádza, že šlo o pôžičku, ale vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že to mal byť dar pre ňu od rodičov k rigoróznej skúške a keďže to bolo výhodnejšie, bol zakúpený pre žalovaného ako advokáta. Z tvrdeného nevyplýva povinnosť žalovaného na vrátenie sumy.

1.28. Napokon súd nemohol priznať ani sumu 1.200 eur za darčekovú poukážku v golfovom klube (bod 26 žaloby). Z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa sama objednala darčekovú poukážku žalovanému, malo ísť o vianočný darček, žiadny dôkaz nepreukázal, že ju o poskytnutie sumy na poukážku požiadal, resp. že si túto sumu chcel od nej požičať. Tvrdenie, že žalovaný sa sám rozhodol peniaze žalobkyni za poukážku vrátiť, pretože šlo o vyššiu sumu (potvrdené aj svedkom - bratom žalobkyne), môže predstavovať dohodu o zmene obsahu záväzku medzi stranami, avšak bez ďalšieho preukázania, či k tomu aj došlo a čo bolo dohodnuté, nemožno mať záväzok žalovaného za preukázaný.

1.29. Súd tak nemal za preukázané sumy 51.186,28 eura (13000 + 8500 + 300 + 200 + 400 + 250 + 5000 + 6500 + 5000 + 2500 + 1772 + 964,28 + 2000 + 1000 + 1600 + 2000 + 1200). Dodal, že žalobkyňa si žalobou uplatnila zaplatenie sumy 195.386,28 eura, ale súčet súm v boboch 1 až 27 žaloby predstavuje 192.686,28 eura, preto súd preto žalobu v časti prevyšujúcej sumu 140.500 eur zamietol.

1.30. K námietke žalovaného k dôveryhodnosti svedkov súd uviedol, že nezistil dôvody, ktoré by výpoveď svedkov (najmä matky) diskvalifikovali; výpoveď vždy hodnotil v kontexte prednesených skutkových tvrdení a ostatných vykonaných dôkazov. Skutočnosť, že medzi žalovaným a svedkyňou prebiehali iné konania neznamena, že svedkyňa musí automaticky vypovedať tendenčne alebo nepravdivo. Rovnako súd hodnotil aj výpovede svedkyne W. a I., ktoré ale neposudzoval, pretože výpoveď pani W. neobjasnila takmer nič (k väčšine otázok sa nevedela vyjadriť) a výpoveď pani I. nesmerovala k objasneniu skutočností potrebných pre rozhodnutie (teda či a v akom rozsahu boli žalobkyňou poskytnuté prostriedky žalovanému a aký malo toto plnenie charakter).

1.31. K rozhodnutiu NS ČR sp zn. 25Cdo 98/2000, na ktoré poukazyval žalovaný, súd uviedol, že toto riešilo odlišnú skutkovú situáciu (hodnotilo poskytnutie sumy pred uzatvorením zmluvy v súvislosti s predzmluvným plnením v kontexte § 498 Občianskeho zákonníka).

1.32 K splatnosti dlhu uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa strany dohodli na dobe splatnosti dlhu do konca roka 2012, čo potvrdzuje aj znenie výziev adresovaných žalovanému na splnenie dlhu. Preto ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa vyzvala žalovaného pri pôžičkách v bode 1, 3, 4 a 5 poštou a mailom dňa 04. 11. 2013, do sféry dispozície žalovaného sa elektronická výzva dostala dňa 04.11.2013, teda 05. 11. 2013 bol povinný plniť. Vo vzťahu k pôžičke pod bodom 9 bol žalovaný vyzvaný mailom a poštou dňa 10.11.2013, teda bol povinný plniť 11.11.2013. Vo vzťahu k pôžičkám bodmi 12 a 18-21 a 23 neboli preukázané výzvy na plnenie, za výzvu možno považovať doručenie žaloby dňa 19.03.2015, preto je žalovaný povinný plniť 20.03.2015.

1.33. Ďalej súd uviedol, že žalobkyňa si uplatnila úroky z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 195.386,28 eura. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu 94.500 (bod 1,3,4,5 žaloby - splatnosť dňa 05.11.2013) dňa 06.11.2013, preto je povinný platiť úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 06.11.2013 (základná úroková sadzba k prvému dňu omeškania ECB 0,5 + 8 % - záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013). S plnením dlhu 23.000 eur sa dostal do omeškania dňa 12.11.2013 (splatnosť dňa 11.11.2013), preto je od uvedeného dňa omeškania povinný platiť úrok z omeškania 8,5 % ročne (základná úroková sadzba k prvému dňu omeškania ECB 0,5 + 8 %). So sumou 23.000 eur sa dostal do omeškania dňa 21.03.2015 a od tohto dátumu povinný platiť úrok z omeškania 8,15 % ročne (základná úroková sadzba k prvému dňu omeškania ECB 0,15 + 8 %). Vo zvyšku súd nárok na úroky z omeškania zamietol.

1. 34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech žalobkyne v konaní je 72 % (pomer priznanej sumy

140.500 eur a žalovanej sumy 195.386,28 eura), neúspech predstavuje 28 %, čistý úspech žalobkyne je teda 44 %. V takomto rozsahu súd priznal žalobkyňu náhradu trov konania.

2. Proti vyhovujúcej časti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/, CSP, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, je nedostatočné a nepresvedčivé. Uviedol, že ním predložené vyjadrenia a dôkazy popierajú tvrdenia žalobkyne, resp. priamo preukazujú nepravdivosť a účelovosť tvrdení svedkyne Ing. H. T.. Z predložených dôkazov vyplýva, že táto svedkyňa vypovedá rôzne k tým istým skutočnostiam v rôznych konaniach s cieľom poškodiť jeho osobu. Zohľadnenie jeho vyjadrenia a predložených dôkazov súd nezaťažovalo potrebou vykonať ďalšie dôkazy, pričom ak aj súd rozhodol, že nevykoná výsluch ním navrhnutých svedkov, považoval ním predložené dôkazy dostatočné na posúdenie nepravdivosti tvrdení žalobkyne a svedkyne T., prípadne aj ďalších svedkov navrhnutých žalobkyňou.

2.2. Ďalej uviedol, že mu súd neumožnil vyjadriť sa ku skutočnostiam uvádzaným žalobkyňou a svedkami, preto rozhodnutie je v rozpore s § 470 ods. 2 CSP a zásadou rovnosti zbraní a účastníkov konania. Súd v jeho neprospech aplikoval ustanovenia CSP o sudcovskej koncentrácii, keď neprihliadol na jeho vyjadrenia a ním predložené dôkazy.

2.3. V napadnutom rozhodnutí súd bez odôvodnenia konštatuje, že niektoré skutočnosti považuje za preukázané, iné za nepreukázané, pričom ide o totožné skutočnosti preukazované vyjadreniami žalobcu najmä svedkyne matky žalobkyne. V niektorých prípadoch súd uznal existenciu zmluvy o pôžičke a preukázanie poskytnutia plnenia iba na základe vyjadrení žalobkyne a jej matky, v iných ich posúdil ako nepreukázané bez zdôvodnenia takéhoto posúdenia. Súd považoval za preukázané pôžičky týkajúce sa väčších súm, menšie nepovažoval za nepreukázané. Selektívne si vybral, ktorým tvrdeniam svedka uverí, ktorým nie. Keď sám konštatuje, že svedkyňa T. sa na niektoré skutočnosti nepamätá, pričom predtým vo svojej výpovedi tvrdí, že si pamätá všetko rovnako. Inokedy že pri všetkých nebola, mal za to, že existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti jej tvrdení, čo bolo potrebné vyhodnotiť v kontexte jej vyjadrení. Súd v jeho neprospech odignoroval dôkazy preukazujúce účelové konanie tejto svedkyne, ktorá vypovedala nepravdivo v prospech svojej dcéry.

2.4. Namietal správnosť rozhodnutia o pôžičke vo výške 23.000,-Eur, ktorá mala byť poskytnutá na kúpu bytu. Dokonca predbežný právny názor na túto časť žaloby sa vyjadril na pojednávaní 05.10.2018 že išlo o bezdôvodné obohatenie. Napriek tomu nesprávne rozhodol, keď tento nárok posúdil ako pôžičku, nie je premičaný. Rozhodnutie je preto nesprávne a zmatečné v tom, že nepreukázal, že mal finančné prostriedky na kúpu bytu aj z dôvodu, že aj keď ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu boli vyplatené finančné prostriedky v takmer dvojnásobnej výške investície do bytu, nepreukázal, že mu tieto peniaze boli aj vyplatené. Z kúpnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že kúpna zmluva mu bola vyplatená v plnej výške, teda mal dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytu, a preto nepotreboval peniaze od žalobkyne. Za zarážajúce považoval hodnotenie dôkazu o tom, že nepreukázal príjmovým dokladom, že kúpnu cenu skutočne prevzal. Zo samotnej kúpnej zmluvy totiž vyplýva, že mu bola kúpna cena vyplatená v plnej výške. Preto podľa jeho názoru požadovanie ďalšieho potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny je nedôvodné, a to aj s prihliadnutím na vyjadrenie žalobkyne a dôkazy, ktoré mali preukazovať, že túto sumu nepovažovala ako nárok na pôžičku, ale za údajné bezdôvodné obohatenie, ktoré si dokonca nárokovala od jeho matky. Súd rozhodol v rozpore s tvrdeniami a dôkazmi predloženými žalobkyňou a tento nárok označený ako bezdôvodné obohatenie posúdil ako pôžičku.

2.5. Za nesprávne považoval konštatovanie súdu, že svedecké výpovede A. W. a T.. K. I. nič neobjasnili; výpoveď prvej svedkyne prinajmenšom preukazovala, že vyjadrenia žalobkyne, resp. svedkyne N.. T. o tom, že svedkyňa W. mala byť pri údajných pôžičkách nie sú pravdivé. Aj výpoveď svedkyne I. preukázala motiváciu žalobkyne k podaniu žaloby, čo je veľmi podstatnou skutočnosťou pre posúdenie dôveryhodnosti žalobkyne a vrátane dôveryhodnosti a pravdivosti tvrdení ňou uvádzaných v žalobe.

2.6. Ďalej vytýkal súdu, že sa nevysporiadal s rozpormi a vyjadreniami žalobkyne a svedkov ohľadom splatnosti údajných pôžičiek, keď svedkovia a žalobkyňa uvádzajú, že splatnosť bola ponechaná na vôli dlžníka, neskôr že bola dohodnutá na koniec 2012, potom že údajne pôžičky mali byť splatné na základe výzvy. Súd mal posúdiť aj jeho vyjadrenie, keď namietal svojvoľné určenie splatnosti, pričom

ako vyplýva z vyjadrení žalobkyne, v prípade ak bola splatnosť ponechaná na vôli dlžníka, dlžník dlh nesplní, je potrebné, aby o splatnosti rozhodol súd, čo sa nestalo. Z uvedeného teda vyplýva, že nároky žalobkyne neboli splatné a teda nemohli byť súdom prvej inštancie priznané.

2.7. Podľa jeho názoru mal súd prihliadnuť na jeho vyjadrenia a dôkazy vzhľadom k dôveryhodnosti a pravdivosti tvrdení žalobkyne, ktorá svoje tvrdenia neskôr sama poprela, prípadne upravovala, napríklad vyjadrenie o údajnej pôžičke na kúpu bytu 23.000,-Eur, ktorá bola zmenená neskôr na bezdôvodné obohatenie požadované od jeho matky, údajné pôžičky vo výške 5.000,-Eur a 6.500,-Eur, ktorú mal podľa nej použiť pre vlastnú potrebu a po preukázaní nepravdivosti tohto tvrdenia sme vyjadrenie zmenili, že malo ísť o nejaké údaje ďalšie pôžičky, čomu už neuveril ani súd.

2.8. Porušením zásady sudcovskej koncentrácie bolo aj to, že žalobkyni bolo umožnené predkladať dôkazy až do skončenia dokazovania aj napriek súdom uvádzanej aplikácii sudcovskej koncentrácie konania; žalobkyňa predkladala dôkazy aj po pojednávaní 05.10.2018 a na ne súd prihliadol. Navrhla výsluch svedkyne Ličkovej, ktorý súd vykonal a vyjadrovala sa k uplynutiu lehoty, kedy súd vyzval strany na predloženie dôkazov a naopak na dôkazy, jeho dôkazné návrhy a vyjadrenia neprihliadol, dokonca ani na tie, ktoré predložil ešte pred výzvou v súvislosti s aplikáciou uvedenej koncentrácie konania.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Podľa nej je odvolanie žalovaného nedôvodné, zmätočné a účelové, v snahe oneskorene a pochybným spôsobom uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v rozpore s princípom koncentrácie, o ktorých bol súdom poučený ako a o ktorých mal mať ako advokát vedomosť.

3.2. K tvrdeniu žalovaného, že mu súd neumožnil vyjadriť sa k jej tvrdeniam a svedkov, čo by malo byť v rozpore s § 470 ods. 2 CSP zdôraznila, že aj napriek tomu, že strany sporu 21. 09. 2016 priamo na pojednávaní dostali procesné poučenia, ktorých obsahom bola aj povinnosť vyplývajúca z koncentrácie konania, žalovaný predložil svoje prvé relevantné vyjadrenie k meritu veci až na pojednávaní, kde mali odznieť záverečné návrhy; aj to účelovo spôsobom, že sa na pojednávaní osobne nezúčastnil, svoje tvrdenie a návrh na doplnenie dokazovania zaslal súdu oneskorene v deň konania pojednávania. Dovtedy nepodal žiadne vyjadrenie hoci bol zo strany súdu dňa 21. 09. 2016 vyzvaný. Na základe uvedeného má za to, že žalovaný nepredložil dôkazy riadne a včas a mala by byť na tieto aj i ďalšie doručené súdu po 21. 10. 2016 uplatnená sudcovská koncentrácia práva, keďže žalovaný týmito dôkazmi disponoval už skôr a mohol ich uplatniť už na prvom pojednávaní, ale namiesto toho sa bránil výsluchu. Preto súd podľa jej názoru postupoval správne. Ustanovenie § 470 ods. 2 CSP nie je možné a potrebné vykladať absolútne, na čo sa spoliehal žalovaný, ale skôr reštriktívne v súlade s jeho účelom, ktorou je na jeho strane ochrana dôvery v právo a na druhej strane, aby sa mohli prejaviť nástroje nového procesu smerujúce k zrýchleniu a zefektívneniu súdneho konania. Mala za to, že všetky práva žalovaného boli zachované, keďže ako vyplýva zo spisu a úkonov prvoinštančného súdu, žalovaný bol súdom riadne upozornený na možnosť aplikácie ustanovení koncentrácie konania, mal vytvorený dostatočný priestor na reagovanie, pričom ako advokát musel vedieť napriek tomu tieto svoje práva nevyužiť a nevyjadriť sa včas. Pre úplnosť dodala, že zo spisu vyplýva správanie jednotlivých sporových strán a teda skutočnosť, že ona bola v spore aktívna, svoje úkony vykonávala riadne a včas, teda tvrdenie, že prvostupňový súd sa priklonil jednostranne na jej stranu, nie je pravdivé.

3.3. K námietke o nesprávnom rozhodnutí súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o vykonaných dôkazoch, resp. hodnotení, jej vyjadrení a svedkov uviedla, že už v žalobe predloženými písomnými dôkazmi a výsluchmi svedkov preukázala existenciu pôžičiek vo vzťahu k žalovanému vo všetkých bodoch žaloby. Súdom teda nevychádzal z tvrdenia svedkyne Masarykovej, ale aj ďalších svedkov, ktorých výsluchom mal preukázané, že pôžičky medzi ňou a žalovaným boli, pričom žalovaný pôžičky do dnešného dňa nevrátil. Rovnako predložila aj mnohé písomné dôkazy, dokonca aj žalovaný na otázku predchádzajúcej zákonnej sudkyne odpovedal, že výbery z jej účtu uskutočnil a že boli poskytované hotovostné pôžičky. Jediní svedkovia, ktorí tvrdia niečo iné, sú jeho matka a jeho bývalá partnerka, s ktorou má spoločné dieťa.

3.4. Zmätočné a zavádzajúce je aj tvrdenie, že disponoval finančnými prostriedkami a nepotreboval pôžičky. Poukázala na skutočnosť, že spor je voči nemu vedený ako nie jediný. Jeho konanie a štýl života sa odrážajú v iných konaniach vedených na Okresnom súde Nitra, na ktorom sú podané žaloby proti

žalovanému, kedy zneužil svojich zamestnancov za účelom obohatenia, nevyplatil im mzdy, nájomné a podobne. Aj z verejne dostupného portálu Katastra nehnuteľností je možné zistiť, že jeho nehnuteľnosti sú zaťažené záložnými právami v prospech rôznych záložných veriteľov, z čoho je možno usudzovať, že slová svedkov vypovedajúce v prospech neho o tom, že nemal finančné ťažkosti, nie sú pravdivé.

3.5. K tvrdeniu, že súd vyslovil predbežný právny názor, že suma 23.000 eur, že išlo o bezdôvodné obohatenie nesúhlasila, nakoľko zo zápisnice z 05. 10. 2018 nevyplýva žiadny predbežný názor. Z dôkazov predložených ňou je zrejmé, že nešlo o bezdôvodné obohatenie, ale o pôžičku, čo potvrdili svedkovia. Potvrzuje to aj email žalovaného jej adresovaný zo dňa 18. 10. 2011 s textom „zajtra ti donesiem papier na peniažky, čo si mi dala“, ktorý nikdy nespochybnil, preto tento nárok nemohol byť posudzovaný ako bezdôvodné obohatenie.

3.6. K námietke, že mal dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytu vo P., zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, v ktorých poukázala na jeho celkovú finančnú situáciu.

3.7. K námietke žalovaného týkajúcej sa hodnotenia výpovede svedkov I. a W. súdom prvej inštancie taktiež poukázala na svoje písomné vyjadrenie z 10.10.2018, z ktorého vyplýva, že ich výsluchy neboli v konaní relevantné a neprispeli k objasneniu veci, ako to uviedol aj súd prvej inštancie. Nesúhlasila ani s námietkou žalovaného ohľadom splatnosti poskytnutých pôžičiek, priklonila sa k názoru súdu prvej inštancie, ktorý posúdil platnosť podľa § 563 Občianskeho zákonníka, pričom z výpovede svedkov je zrejmé, že splatnosť nikdy nebola ponechaná na vôli dlžníka, aj keď pôvodne bolo dohodnuté, že si do konca roka 2012 vybaví úver a pôžičky k tomuto termínu vráti, uvedené nesplnil. Stotožnila sa aj postupom prvoinštančného súdu, ktorý neprihliadol z dôvodu koncentrácie konania na niektoré vyjadrenia a návrhy žalovaného, predloženého oneskorene.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) urobil záver, že odvolanie žalovaného v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti je čiastočne dôvodné. Odvolanie do zamietajúcej časti rozhodnutia nebolo podané, preto v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť.

5. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 195.386,28 eur s príslušenstvom titulom zaplata viacerých, v žalobe bližšie špecifikovaných pôžičiek, ktoré poskytla žalovanému na základe ústnych zmlúv. Pôžičky boli poskytnuté v období od 07. 03. 2011 (prvá) do 21.05.2013, lehota splatnosti nebola dohodnutá, mal ich vrátiť po tom, ako si koncom roka 2012 vybaví úver. Uvádzala, že so žalovaným sa spoznali v septembri 2010, postupne sa zblížili, navzájom sa navštevovali aj s rodičmi. Žalovanému dôverovali, aj keď videli, že nemá peniaze, ospravedlňovali to tým, že začína kariéru advokáta a pod, pričom neustále žalobkyňu ubezpečoval, že jej peniaze vráti. Peniaze jej nevracal, úver si nevybavil a v roku 2013 ich vzťah skončil.

6. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 140.500 eur s príslušenstvom. Priznanú sumu tvoria pôžičky v sume 23.000 eur z 07.03.2011 na kúpu bytu, v sume 20.000 eur zo dňa 16.11.2011 na kúpu pozemku v kat. úz. I., v sume 13.000 eur z 10.01.2012 na ručenie krstnej matke žalovaného, v sume 70.500 eur poskytnutá 10.04.2012 na kúpu vozidla L., v sume 2.500 eur, z 19.04.2012 na kúpu zabezpečovacieho zariadenia vozidla, v sume 1.500 eur z 2.5.2012 na poistenie vozidla, v sume 10.000 eur, t.j. časť z pôžičky vo výške 3.500 eur zo dňa 10.6.2011 na kúpu pneumatík na vozidlo Touareg, zo dňa 09.09.2011 a 06.10.2011 a zo 07.11.2011 v sume 2 x po 4.000 eur a 5.000 eur na opravu vozidla Touareg a o dňa 09.02.2012 na kúpu pneumatík .

7. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b, d, e, f, h CSP.

7.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

7.3. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7.4. Nevykonanie navrhnutých dôkazov § 365 písm. e) CSP potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností súvisí s vyhodnotením potencionalnej relevancie ako aj prípustnosti navrhovaného dôkazu, čo spadá pod úlohu konajúceho súdu. Je teda na úvahe súdu posúdiť, či navrhovaný dôkaz je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a či nevykonanie takéhoto dôkazu sťažuje postavenie strany pri znášaní dôkazného bremena, prípadne či sa nevykonaním dôkazu súd neodôvodnene vzdáva od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

7.5. K nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

7.6. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nemožno ustáliť jednoznačný záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku v priznanej časti o zaplatení sumy 33.000,-Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny ako aj úrokov z omeškania z priznanej istiny 13.000,-Eur tak ako ho ustálil súd prvej inštancie.

8.2. Suma 33.000 eur pozostáva zo sumy 23.000 eur - pôžičky za byt a sumy 10.000 eur, ktorú súd prvej inštancie priznal žalobkyni (bod 44 rozsudku) ako časť z pôžičky 3.500 eur zo dňa 10.6.2011 na kúpu pneumatík, zo dňa 09.09.2011 a 06.10.2011 a zo 07.11.2011 v sume 2 x po 4.000 eur a 5.000 eur na opravu vozidla Touareg a zo dňa 09.02.2012 na kúpu pneumatík .

9. V súvislosti so sumou 23.000 eur žalovaný v odvolaní namietal správnosť záverov súdu, že išlo o pôžičku; tento nárok mal s ohľadom na vyjadrenie žalobkyne a predložené dôkazy posúdiť ako bezdôvodné obohatenie a zaoberať sa námietkou premlčania. Nesúhlasil ani s názorom súdu, že nepreukázal existenciu finančných prostriedkov na kúpu bytu, keď nepreukázal, že mu boli peniaze vyplatené. Poukázal na kúpnu zmluvu, na základe ktorej mu boli vyplatené finančné prostriedky v takmer dvojnásobnej výške investície do bytu, pričom z kúpnej zmluvy vyplýva, že kúpna cena mu bola

vyplatená v plnej výške. Mal teda dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytu a nepotreboval pôžičku. Požadovanie ďalšieho potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny považoval preto za nedôvodné. Tvrdenie vo výzve na plnenie, že išlo o spoločnú investíciu podľa súdu nebolo preukázané.

9.2. Zmluva o pôžičke je dvojstranný právny úkon veriteľa a dlžníka, ktorým veriteľ prenecháva dlžníkovi veci určené podľa druhu. Vznik pôžičky, ako správne poukázal aj súd prvej inštancie, predpokladá dohodu strán, ktorá môže byť aj ústna a skutočné odovzdanie predmetu pôžičky. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi, ku skutočnému odovzdaniu však nemusí dôjsť iba v čase uzatvorenia pôžičky. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení o uzatvorení pôžičky a o poskytnutí prenechaní predmetu pôžičky spočíva na veriteľovi, v danej veci na žalobkyňu.

9.3. Z čl. 8 CSP stranám vyplýva povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade tejto povinnosti má za následok stratu sporu.

9.4. Žalobkyňa v žalobe ako aj vo vyjadrení na pojednávaní tvrdila, že sumu 23.000 euro poskytla žalovanému ako pôžičku na kúpu bytu vo P.. Finančné prostriedky boli dňa 07.03.2011 vybraté z jej účtu a odovzdané žalovanému.

9.5. Súd prvej inštancie mal za preukázané poskytnutie tejto pôžičky jednak výpoveďou matky žalobkyne, ktorá potvrdila, že išlo o prvú pôžičku a tiež výpoveďou jej brata. Ten mal tiež potvrdiť, že išlo o pôžičku pre žalovaného za účelom kúpy bytu a jeho následného predaja. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že peniaze boli vybraté z účtu žalobkyne a odovzdané žalovanému. Keďže boli naplnené pojmové znaky pôžičky, dočasné odovzdanie peňažných prostriedkov dlžníkovi, ktorý sa zaviazal, že tieto vráti (z následného predaja bytu) posúdil nárok ako pôžičku.

10. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedeného právneho výkladu a obsahu spisu sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané poskytnutie pôžičky. Keďže dôkazné bremeno preukázania vzniku pôžičky zaťažovala žalobkyňa, bolo jej povinnosťou v prvom rade preukázať svoje tvrdenia, že peniaze boli vybraté z jej účtu. V tejto súvislosti považoval odvolací súd za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného, že žalobkyňa neprodukovala dostatočné dôkazy preukazujúce poskytnutie tejto sumy. Žalobkyňa totiž v žalobe za dôkaz preukazujúci tento nárok označila výpis z účtu zo dňa 07.03.2011 a vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie uvádzala, že tieto peniaze vybrala zo svojho účtu. Žalovaný už na prvom pojednávaní poukázal na absenciu sporného výpisu z účtu a súd prvej inštancie na túto námietku nereagoval. Z výsledkov vykonaného dokazovania a ani z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nie je zrejmé, či išlo len o zrejmy omyl žalobkyne v tom, že zabudla tento dôkaz (vzhľadom na rozsiahlosť nárokov) do spisu založiť, nakoľko ani súd prvej inštancie v dôvodoch preskúmaného rozhodnutia tento nedostatok nevysvetlil. Bez náležitého vysvetlenia týchto rozporov v tvrdeniach žalobkyne a obsahu spisu je preto záver súdu prvej inštancie s poukazom len na vyššie uvedené výpovede matky a brata žalobkyne nepostačujúci pre záver, že žalobkyňa preukázala poskytnutie a odovzdanie peňazí; je potrebné poukázať aj na výpoveď matky, ktorá najprv uvádzala, že peniaze boli poskytnuté v hotovosti a až následne upravila výpoveď a uviedla, že peniaze boli vybraté z účtu. Súd prvej inštancie nevysvetlil žiadnym spôsobom dôvody týchto rozporov a nezdôvodnil, prečo vychádzal z následného vyjadrenia svedkyne.

10.2. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal existenciu finančných prostriedkov na kúpu bytu keďže nepreložil potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny. Zo žalovaným predloženej zmluvy vyplýva, že kúpna cena 38.800 eur bola vyplatená kupujúcim žalovanému pred podpisom zmluvy. Súd prvej inštancie nepodal vysvetlenie svojich myšlienkových úvah a ani právne zdôvodnenie, prečo považoval za potrebný iný dôkaz, ako kúpnu zmluvu, na preukázanie tvrdení žalovaného, že z predaja pozemku začiatkom februára 2011 mal dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytu začiatkom marca 2011 za kúpnu cenu 23.000 eur.

10.3. Zodpovedanie otázky, či ide o nárok z titulu bezdôvodného obohatenia alebo pôžičky súvisí od preukázania, že žalobkyňa spornú sumu žalovanému poskytla. Keďže odvolací súd závery súdu prvej inštancie o dôvodnosti tohto nároku nepovažuje zatiaľ za dostatočne preukázané, nepodáva záväzný právny výklad tejto otázky. Pre ďalšie konanie v tomto smere uvádza (bez povinnosti právanej viazanosti súdu prvej inštancie), že pokiaľ by žalobkyňa preukázala, že peniaze žalovanému odovzdala (poskytla), išlo by o nárok z titulu pôžičky z dôvodov, ktoré uviedol súd prvej inštancie (reálne odovzdanie); účel

poskytnutia peňazí nebol sporný - malo ísť o investíciu do kúpy a jeho následný predajom so ziskom. Je nesporné, že na takýto účel muselo dôjsť k odovzdaniu peňazí. Otázka právnej kvalifikácie nároku žalobkyňou v predžalobnej výzve nie je pre právne posúdenie veci v tomto konaní podstatná, pretože civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriadiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

11. Odvolaciu námietku žalovaného, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože je nedostatočné a nepresvedčivé, považuje odvolací súd za dôvodnú v súvislosti s priznaným nárokom na zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom.

11.2. Žalovaný namieta právo na spravodlivý proces, ktorého obsahom je okrem iného to, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní,; obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06). Pokiaľ žalovaný namieta arbitrárnosť a nedostatky týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutia, treba uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (arbitrárnosť). Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) a vylučujúcej ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že práve tieto súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

11.3. Súd prvej inštancie priznanie sumy 10.000 eur odôvodnil s poukazom na výpovede svedkov - matky a brata žalobkyne, ktorí mali čiastočne potvrdiť ich poskytnutie; konkrétne matka v sume asi 20.000 eur a brat v sume 10.000. Tieto pôžičky mali byť poskytnuté žalovanému v hotovosti na opravu vozidla a pneumatiky v období od 10.6.2011 do 09.02.2012. Dôkazné bremeno preukázania poskytnutia pôžičiek zaťažovalo žalobkyňu. Svedecké výpovede, ktoré podľa odôvodnenia súdu prvej inštancie potvrdzovali pôžičky v rozdielnych čiastkach, bez konkretizácie dátumu a účelu ich poskytnutia a konkrétnej výšky je nedostatočné prijatý záver; odôvodnenie súdu neobsahuje dostatok skutkových záverov a presvedčivých argumentov vychádzajúcich z vykonaného dokazovania o tom, ktoré pôžičky súd vôbec považoval za preukázané a ktoré, resp. akú časť a ktorého nároku mal za preukázanú, na základe akých konkrétnych tvrdení žalobkyne a svedkov, prípadne iných dôkazov a ktoré nároky, resp. ich časť nemal za preukázané a z akých konkrétnych dôvodov. Pokiaľ teda považoval súd tento nárok preukázaný len čiastočne, bolo jeho povinnosťou uviesť konkrétne, na základe akých dôkazov, teda akých vyjadrení aj svedkov mal za preukázané poskytnutie pôžičiek a v akej výške. Inými slovami, odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia neobsahuje jasné a presvedčivé vyhodnotenie dôkazov a

tomu zodpovedajúce vysvetlenie dôvodov, prečo súd považoval za preukázanú len sumu 10.0000 eur a nemal preukázanú sumu 8.500 eur.

12. Odvolací súd preskúmajúc vecnú správnosť rozhodnutia zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti príslušenstva - úrokov z omeškania zo sumy 13.000 eur, keď pokiaľ ide o súdom priznanú istinu (vyhovujúcu časť) rozsudok ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 23.000 eur, tvorenej súčtom priznanej sumy 13.000 eur (pôžička na ručenie krstnej matke žalovaného) a sumy 10.000 eur (pôžičky uvedené v bode 12) od 21.03.2015 do zaplatenia. Rozsudok v tejto časti neobsahuje žiadne zdôvodnenie počiatku omeškania žalovaného s plnením počnúc dňom 21.03.2013 (po podaní žaloby), v dôsledku čoho je rozsudok v tejto časti arbitrárny a v rozpore s § 220 CSP a má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

13. Ostatné odvolacie námietky žalovaného neboli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v odvolaním napadnutej vyhovujúcej časti. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

14. Sudcovská koncentrácie konania je prostriedok procesnej zodpovednosti, ktorý má nútiť sporovú stranu, aby prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatňovala včas, čím prispieva k zrýchleniu konania. Sudcovská koncentrácia konania má diskrečný charakter; závisí od toho, či ju v danom prípade súd uplatní alebo nie. Zo spisu vyplýva, že v zápisnici o pojednávaní zo dňa 03.04.2017 súd uviedol, že vypočuje svedkyňu Kočiščákovú a uložil stranám lehotu 30 dní na oznámenie ďalších dôkazov. V nadväznosti na uvedené potom žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla výsluch svedkyne Ličkovej, preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že výsluch tejto svedkyne navrhla po pojednávaní 05.10.2018. Rovnako nie je dôvodné tvrdenie, že súd jednostranne aplikujúc sudcovskú koncentráciu konania neprihliadol na jeho návrhy na doplnenie dokazovania, pretože ako vyplýva z odôvodnenia v bode 36, výsluchy navrhnutých svedkov považoval súd za nadbytočné.

15. Žalovaný odvolaním navrhol zrušiť rozsudok v celej vyhovujúcej časti, ale k ďalším, okrem vyššie uvedených nárokov žiadne podstatné a konkrétne odvolacie dôvody neuviedol. Odvolací súd, keďže bol viazaný dôvodmi odvolania, preto ani nemohol preskúmať vecnú správnosť rozsudku v časti priznaných nárokov týkajúcich sa pôžičky na kúpu pozemku, vozidla Porsche, ručenie krstnej mame žalovaného, zabezpečovacieho zariadenia a poisťky na vozidlo. Námietky odvolateľa v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné. K tvrdeniu, že súd prvej inštancie žalovanému v rozpore s § 470 ods. 2 CSP neumožnil vyjadriť sa ku skutočnostiam uvádzaným žalobkyňou a svedkami je potrebné poukázať na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že k vyjadreniu žalobkyne sa žalovaný vyjadril hneď na prvom pojednávaní v rozsahu, v akom to považoval za potrebné; k výpovedi svedkov vypočutých na pojednávaní v jeho prítomnosti mal taktiež možnosť sa vyjadriť a klásť im on osobne, prípadne prostredníctvom právneho zástupcu otázku. Žalovaný, či už osobne alebo v zastúpení splnomocneného advokáta, bol prítomný na každom pojednávaní, s výnimkou posledného, na ktorom bol vyhlásený rozsudok; na tomto pojednávaní neboli vypočutí žiadni svedkovia. Je potrebné zdôrazniť, že konanie na súde prvej inštancie začalo 30.5.2014 a skončilo vyhlásením rozhodnutia 17.12.2018, čo je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne dlhý čas na to, aby žalovaný mohol, ak mal záujem, podať vyjadrenie či už ústne alebo písomne, navyše, ak súd prvej inštancie ešte aj na pojednávaní dňa 03.04.2017 výslovne vyzval strany sporu na podanie vyjadrení, prípadne ďalšie návrhy.

16. V námietke poukazujúcej na klamlivosť tvrdení svedkyne N.. H. T. odvolateľ neuvádza, ktoré vyjadrenie a z akých dôvodov (v čom) považuje za klamlivé, resp. účelové. K tvrdeniu, že súd považoval za preukázané pôžičky týkajúce sa väčších súm a menšie nepovažoval za nepreukázané odvolací súd uvádza, že je zjavne pochopiteľné, ak si svedok pamätal pôžičku poskytnutú vo vyššej sume, ktorá presahuje bežné výdavky, ako nižšie, ktoré nepresahujú zostatky na účte.

17. V súvislosti so splatnosťou pôžičiek žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nevysporiadal s vyjadreniami žalobkyne a svedkov, podľa ktorých bola splatnosť ponechaná na vôli dlžníka, neskôr uvádzali, že bola dohodnutá na koniec roku 2012, a nakoniec tak, pôžičky mali byť splatné na základe výzvy. V tejto súvislosti uviedol, že ak bola splatnosť ponechaná na vôli dlžníka, dlžník dlh nesplní, je potrebné, aby o splatnosti rozhodol súd, čo sa nestalo. Z uvedeného teda vyplýva, že nároky žalobkyne neboli splatné a teda nemohli byť súdom prvej inštancie priznané. Odvolací súd posudzujúc túto odvoláciu námietku vo vzťahu k vyhovujúcej časti rozsudku nesúhlasí s názorom, že nároky neboli splatné, preto nemali byť ani priznané. Žalobkyňa tvrdila, že lehota splatnosti bola do konca roku 2012. Súd prvej inštancie túto lehotu ustálil v zmysle § 563 Obč. zákonníka u pôžičiek na zaplatenie spoluvlastníckeho podielu žalovaného na pozemku, vozidla Porsche, zabezpečovacieho zariadenia a poisťky dňom 05.11.2013, od doručenie výziev poštou a mailom. Tieto dôkazy žalobkyňa preložila do spisu, teda uniesla dôkazné bremeno tohto tvrdenia. Pokiaľ ide o pôžičku v sume 13.000, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala doručenie výzvy na zaplatenie tejto pôžičky pred podaním žaloby, preto splatnosť pôžičky nastala dorúčením žaloby dňa 19.03.2015. Vo zvyšnej zrušujúcej časti odvolací súd túto odvoláciu námietku žalovaného neposudzoval, pretože tieto nároky (istina, splatnosť, omeškania) budú predmetom opätovného posúdenia súdom prvej inštancie v ďalšom konaní.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti I do sumy 107.500,-Eur a v časti úroku z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 94.500,-Eur od 06.11.2013 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo zvyšnej vyhovujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, vyporiadajúc sa s odvolacími námietkami, svoje rozhodnutie zdôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).